

ת"פ 50446/04/22 - מדינת ישראל נגד נרי אבנר ברדוגו

בית משפט השלום בתל אביב -יפו

ת"פ 50446-04-22 מדינת ישראל נ' ברדוגו

לפני כבוד השופט הבכיר, שאול אבינור
המאשימה:
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד ספיר שחף-יגר

נגד

הנאשם:
נרי אבנר ברדוגו
על-ידי ב"כ עו"ד אהרון מלכה

החלטה

א. רקע כללי:

1. בהחלטה מיום 13.03.2023 נקבע - על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון - כי הנאשם ביצע עבירה של **ניסיון העסקת תושב זר השוהה שלא כדין**, לפי הוראות סעיף 12ב2(א)(2) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן - חוק הכניסה לישראל), יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען כי בתקופה הרלוואנטית עסק הנאשם בייצור שלטים, וביום 05.01.2021 ניסה להעסיק בישראל את מר זיתון - תושב הרשות הפלסטינית שלא היה בידו אישור כניסה או שהייה כדין בישראל (להלן - השוהה).
3. בדיונים המקדמיים לפניי הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן. עובדות כתב האישום תוקנו לקולה בהשמטת טענה להעסקת שוהה נוסף, ואף הוראות החיקוק הומרו מאישום בעבירה המוגמרת לאישום בעבירת הניסיון בלבד.
4. הצדדים עתרו במשותף לקבלת תסקיר שירות מבחן בטרם הרשעת הנאשם, שבמסגרתו ביקשה ההגנה לבחון גם את סוגיית הרשעתו בדיון של הנאשם. עם זאת, המאשימה הודיעה כי עמדתה היא להרשעת הנאשם ולהשתת עונש של מאסר בפועל לתקופה של חודש, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, וכן מאסר על תנאי וקנס משמעותי (בפרוטוקול, עמ' 3 שורה 8 ואילך).
5. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן ועל יסוד הודאה זו נקבע כי הוא ביצע את העבירה בה הואשם, כאמור בפסקה 1 דלעיל. בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והורה על קבלת תסקיר שירות המבחן, בהתאם.

ב. עיקרי תסקיר שירות המבחן:

6. תסקיר שירות המבחן (מיום 03.07.2023) מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1970 (בן 53 שנים כיום). הנאשם, נשוי ואב לארבעה ילדים, אך כיום פרוד מאשתו ומתגורר בבית אמו. הנאשם עובד מזה

25 שנה כיצדן שלטי חוצות. התיק דנא הוא מעורבותו הראשונה והיחידה של הנאשם בפלילים.

7. בהתייחסותו לעבירה מושא כתב האישום סיפר הנאשם כי שני השוהים הם אב ובנו, כאשר את האב הוא העסיק במשך 25 שנים כשבידי האב רישיון כחוק (יוער כי האב הוא השוהה הנוסף, שנמחק במסגרת תיקון כתב האישום בהסדר הטיעון). לדברי הנאשם, במהלך תקופת הקורונה הוקפא אישור העסקתו של האב והוא חזר להעסיקו - ללא שבדק האם בפועל חודש רישיונו ובאם יש בידי בנו רישיון. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן תחושת חרטה ובושה בגין ביצוע העבירה, תוך שהבהיר כי כיום הוא מקפיד לבדוק את רישיונות העובדים שאותם הוא מעסיק.

8. אשר לשאלת הרשעתו בדין שיתף הנאשם כי מאז תחילת ההליכים המשפטיים בעניינו חל עליו איסור לעבוד בנמל התעופה בן גוריון, שם הוא מבצע פרויקטים גדולים התופסים היקף רב מעבודתו. הנאשם לא הציג לפני שירות המבחן מסמכים המעידים על פגיעה קונקרטיה בו בעיתוי הנוכחי, ככל שיורשע בדין, אך נוכח מכלול הנסיבות - כמו גם התרשמות השירות שהנאשם הוא בעל מערכת ערכים נורמטיבית ואף הפיק את הלקח הנדרש מההליך דנא - המליץ שירות המבחן על סיום ההליך ללא הרשעה בדין. עוד המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית קונקרטיה, במסגרת צו של"צ בהיקף של 180 שעות.

ג. עיקר הראיות והטיעונים לעונש:

9. ב"כ המאשימה לא הגישה ראיות לקביעת העונש ובטיעוניה עמדה על עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם. ב"כ המאשימה הטעימה את חומרת מעשי הנאשם נוכח המצב הביטחוני, השורר בארץ, והוסיפה והדגישה את הפגיעה בערך החברתי של ההגנה על ריבונות המדינה וזכותה לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

10. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה טענה ב"כ המאשימה כי בכגון דא מדובר במתחמים שתחילתם בעבודות שירות; ועל כן עתרה לקביעת מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הפנתה, בהקשר זה, לעפ"ג (מחוזי ת"א) 40153-03-11 **מלכה נ' מדינת ישראל** (20.06.2011), אך יש לציין כי מדובר מקרה חמור בנסיבותיו: מדובר בעבירה מוגמרת ובהעסקת שלושה שוהים, שלא היו מוכרים למערער דשם (ר' גם בפרוטוקול הדיון בבית המשפט המחוזי).

11. אשר לסוגיית ההרשעה טענה ב"כ המאשימה כי התסקיר שהוכן דל ואינו ממצה, וההמלצה לביטול ההרשעה אינה מובנת נוכח העובדה שהנאשם לא הציג מסמכים כלשהם לפני שירות המבחן לעניין הנזק הקונקרטי העלול להיגרם לו מההרשעה. בנסיבות אלה טענה המאשימה כי הנאשם אינו עומד בתנאים הצרים שנקבעו בפסיקה לסיום הליך פלילי ללא הרשעה. לפיכך - אך גם תוך התחשבות בנסיבות הקולה של העדר העבר הפלילי ונטילת האחריות - עתרה ב"כ המאשימה להרשעת הנאשם ולהשתת עונש של חודש מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

12. ב"כ הנאשם הגיש מצידו, כראיות לקביעת העונש, אסופת מסמכים (סומונו ס/1), כלהלן: מכתב הערכה מטעם חברת השילוט ברעם סיטי פרס בע"מ; מכתב מטעם רשות שדות התעופה בישראל, שעניינו זימון להופיע בפני ועדת רישיונות נתב"ג (ביום 30.05.2022); וכן אישורי כניסה לישראל של השוהה ושל אביו.

13. בטיעונו הדגיש ב"כ הנאשם כי מדובר בנסיבות ביצוע שהן - כך לשיטתו - מקלות במיוחד: מדובר בניסיון העסקה במועד אחד בלבד, בתקופת התפרצות נגיף הקורונה על כל השלכותיה. השוהה מושא כתב האישום הוא בנו של תושב שטחים אשר עבד כדין אצל הנאשם במשך שנים רבות, כאשר במועד כתב האישום הוא היה

בדרכו לריאיון עבודה אצל הנאשם יחד עם אביו. לא זו בלבד שהנאשם לא נקט בשום פעולה להבאת השניים מהשטחים ארצה, אלא שלשניים היו בזמנו אישורי כניסה לישראל עד לשנת 2022.

14. בנסיבות אלה ביקש ב"כ הנאשם לקבוע מתחם עונש הולם שתחילתו בענישה צופה פני עתיד, או אף בהיעדר הרשעה, וזאת תוך הפנייה לפסיקה (הגם שבנסיבות שאינן זהות לענייננו) כלהלן: רע"פ 2057/19 **מרזוק נ' מדינת ישראל** (21.03.2019); עפ"ג (מחוזי מרכז) 45248-07-16 **לוי נ' מדינת ישראל** (02.04.2017); ת"פ (שלום רח') 15571-06-13 **מדינת ישראל נ' מיארה** (17.11.2014).

15. לעניין גזירת עונשו של הנאשם, כמו גם העתירה להימנעות מהרשעה, הרחיב הסניגור בתיאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, כאמור בן 53 שנים ללא כל הרשעות קודמות. עוד הדגיש את נטילת האחריות המידית והמלאה של הנאשם, כמו גם הבעת החרטה והבושה. בהקשר לסוגיית ההרשעה הפנה הסניגור למסמכים שהגיש כאמור, המלמדים בין השאר על זימון להופעה בפני ועדת הרישיונות בנתב"ג, וטען כי הרשעה בדין תגרום לפגיעה קונקרטיית וחמורה בנאשם. בנסיבות אלה עתר הסניגור לאימוץ מלוא המלצות שירות המבחן.

16. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: "**...הודיתי ולקחתי אחריות. אני שומר חוק ומטיף לשמירת חוק. אני עובד כמפקח מטעם המדינה... מה שקרה זאת היתה מעידה. זה לא אופייני לי. אני מאוד מצטער שזה קרה. העבודה בנתב"ג חשובה לי מאוד...**" (בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 7 ואילך).

ד. קביעת מתחם העונש ההולם:

17. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. עוד יתחשב בית המשפט, בהקשר זה, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

18. לעניין הערכים החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירה, מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה. עם זאת, קביעת מתחם העונש ההולם נגזרת לא רק מחומרת העבירה כשלעצמה, אלא גם מחומרתה בנסיבות הקונקרטיות שבהן בוצעה. אכן, כטיעון ב"כ המאשימה, מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של העסקת תושב זר קובעת ככלל מתחמי עונש הולמים שהרף התחתון בהם הוא מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות. ואולם, לעניין הנסיבות הקונקרטיות בהן בוצעה העבירה מוצא אני טעם בטיעוני הסניגור. **ראשית**, עסקינן במקרה של ניסיון העסקה בלבד, להבדיל מהעבירה המוגמרת. **שנית**, מדובר בניסיון העסקה נקודתי, של שוהה יחיד. **שלישית**, השוהה המדובר אינו מנוע כניסה לישראל ואף החזיק, בשלב כזה או אחר, באישור כניסה כדין.

19. בנסיבות מקלות-יחסית אלה מתחם העונש ההולם אכן מתחיל בענישה צופה פני עתיד (ר' והשווה ת"פ (שלום ק"ג) 47137-05-21 **מדינת ישראל נ' גלולה** (02.10.2022) והפסיקה המאוזכרת שם). אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין ענישה צופה פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

ה. סוגיית ההרשעה וגזירת עונשו של הנאשם:

20. כידוע, משנקבעו עובדות המגבשות עבירה פלילית - בין לאחר שמיעת הראיות ובין על יסוד הודאת הנאשם - על בית המשפט להרשיע את הנאשם בעבירה הרלוואנטית. כפי טיעון ב"כ המאשימה, האפשרות לנקוט בדרך של הימנעות מהרשעה היא אמנם אפשרות חריגה, השמורה למקרים המיוחדים ויוצאי הדופן בהם מתקיימים שני התנאים המצטברים, שנקבעו בזמנו בהלכת ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337, 342 (1997).

21. במקרה דנא סוג העבירה מאפשר לוותר, בנסיבות המקרה המסוים, על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, וזאת בשיב לב לנסיבות המקלות-יחסית של ביצוע העבירה כמפורט לעיל. עוד יש לתת את הדעת, בהקשר זה, לעובדה שמדובר בנאשם בן 53 שנים, ללא כל הרשעות קודמות.

22. אשר לתנאי הנוסף שבהלכת **כתב**, דהיינו הדרישה לפגיעה קונקרטית בנאשם, נראה כי אף הוא מתקיים. הנאשם הציג לפניי מסמך בעניין עבודתו במסגרת נתב"ג (ר' בס/1). אכן, מדובר בזימון לוועדת הרישיונות שם מהשנה שעברה (שנת 2022), אך הטענה כי הרשעה פלילית עלולה לפגוע ממשית באפשרות התעסוקה במקום רגיש כמו שדה תעופה היא על פני הדברים סבירה, ובנסיבות העניין איני מוצא טעם מבורר לדחותה.

23. אמנם נראה כי המלצת שירות המבחן היא מקלה מדי, אך היבט זה יש לאזן בקביעת היקף שעות צו השל"צ מעבר להמלצת שירות המבחן, כמו גם בהוספת עונש של התחייבות להימנע מעבירה, ולא בהחלטה על הרשעה. כאמור, מכלול נסיבות האירוע מושא כתב האישום המתוקן, כמו גם התקיימות תנאי הלכת **כתב**, מצדיקים במקרה זה נקיטה בדרך של הימנעות מהרשעה.

24. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני נמנע מהרשעת הנאשם וגוזר עליו, ללא הרשעה, את העונשים הבאים:

(א) התחייבות להימנע במשך שנתיים מהיום מעבירות לפי חוק הכניסה לישראל, על סך 5,000 ₪. הנאשם מסר התחייבות כאמור לפניי, זה עתה.

(ב) שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות. השירות יבוצע, בהתאם לתכנית שגיבש שירות המבחן, בהקדם האפשרי, החל במועד שייקבע שירות המבחן.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו השירות יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו השירות, להרשיעו בדיון ולהטיל עליו, במקום צו השירות, עונש נוסף.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא החלטה זו לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ז אלול תשפ"ג, 13 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.